

Prima metodă constă în a critica cu asprime colectivele de redacție ale revistelor „Teatrul” și „Contemporanul”. Aceasta este o metodă justă, care, de altfel, a fost practică în repetate rânduri, îndeosebi de către reprezentanții teatrelor din provincie.

A doua metodă — pe care ne-am îngădui a o sugera — constă în aceea ca și alte publicații să se ocupe mai îndeaproape de activitatea teatrelor noastre. Nu ne gândim la ziarul „Munca”, intrucit organul sindical (vezi și critica publicată în „Contemporanul” mai deunăzi) pare copleșit de probleme mai palpitante. Ne gândim, în special, la gazetele și revistele din provincie, unde ar putea apărea — paralel cu obișnuitele cronici — opinii și discuții interesante privind teatrele respective.

Așa a făcut, de pildă, săptăminalul „Tribuna”, organizând o discuție pe marginea repertoriului și spectacolelor prezentate pe scena Teatrului Național din Cluj în stagiunea 1956-57.

Ce-ar fi să apară în „Utunk” o analiză a teatrului maghiar din Cluj, în „Iașul literar” o discuție cu prilejul sărbătoririi scenei ieșene, în „Scrisul bănățean” studii despre teatrele Timișoarei?

Ce-ar fi, pe urmă, dacă ziarele regionale, care apar zilnic în patru pagini încăpătoare, și-ar pune coloanele la dispoziția polemiciștilor locali întru dezbateră activității și a repertoriului pe 1957-58 la Teatrul din Baia Mare sau din Orașul Stalin, din Petroșani sau din Galați? Sînt atîția oameni de cultură în acele orașe, atîția actori, regizori, scriitori, gazetari, artiști plastici și muzicieni, atîția activiști în domeniul ideologic, atîția muncitori pasionați de teatru, atîția profesori, studenți și elevi, în sfîrșit, atîția spectatori, încît nu ne indoim că, bine organizate fiind, asemenea discuții ar atrage numeroase condeie și s-ar solda cu sugestii și concluzii utile.

Ce-ar fi, așadar, să discutăm, pretutîndeni unde există un teatru și o gazetă — despre teatru (și despre gazetă)...?

## ○ poveste...

A fost odată ca niciodată...

Așa începe de obicei o poveste pentru copii. Așa ar putea începe și un copil:

— A fost odată ca niciodată o promisiune că vom avea și noi copiii o sală a noastră de spectacole. Și de la această

promisiune a trecut o stagiune, două stagiuni și degeaba...

Sintem la deschiderea unui nou an teatral. Mult așteptata sală pentru copii a Teatrului Tineretului se lasă încă așteptată, Teatrul Armatei are un proiect asemănător... deocamdată proiect!

Evidența unor asemenea săli sau a unei periodicități de spectacole pentru copii la teatre ar stimula și crearea unor noi piese. Dramaturgii care ar dori să scrie pentru copii au oricum în față sumbra perspectivă a păstrării manuscrisului în cartoane. Lipsesc sălile adecvate.

Și cînd te gîndești că există o dispoziție a Ministerului Învățămîntului și Culturii care prevede obligativitatea jucării unor piese pentru copii pe stagiune. Teatrul Tăndărică singur nu poate face față nici autorilor și nici spectatorilor. Spectacolele sale cu păpuși și marionete sînt foarte iubite de copii, dar ele au o anumită manieră, un anumit gen.

Nu ne-au satisfăcut, artisticește vorbind, nici spectacolele pentru copii, ocazional prezentate de Teatrul Municipal și Teatrul Tineretului. Opera de educație artistică a copiilor poate începe cu vorbele lui Stanislavski: „un spectacol pentru copii e ca unul pentru oameni mari, numai că ceva mai bun...”

Și pînă la împlinirea visurilor de basm, dorim realizat un vis al copiilor mult mai simplu: o sală, un teatru pentru ei.

Al. P.

## Coautorii

Constatăm cu plăcere că, de la o vreme, a sporit simțitor numărul autorilor dramatici din țara noastră. Această observație este valabilă îndeosebi în domeniul comediei muzicale și al textelor pentru estradă.

În adevăr, pe afișele teatrului C. Tănase sau ale spectacolelor O.S.T.A. se pot întîlni nume noi, veritabile mlădițe ale literaturii romine contemporane. Astfel, comedia *Mușchetarii tatii* poartă, alături de iscălitura tinerei Maria Gheorghiu, semnătura regizorului de la estradă, B. Fălticaneanu. La același teatru, comedia *Adam și Eva* a fost scrisă de Dinu Moisescu. În colaborare cu regizorul N. Dinescu. Afișele Circului de Stat ne invită la o nouă creație a revuistului Al. Andy, în colaborare cu simpaticul actor Horia Șerbănescu și cu secretarul literar I. Butnaru. Lista